

דינין פדין רוחא דא אנהיר. וסימנך (משלי טז)
באור פני מלך חיים.

וכד אתדן עלמא בדינא, (בההוא זכותא) פדין ההוא
סטרא אחרא מסאבא, שלטא ואתקף, (ס"א)
וכד אתדן עלמא בדינא בההוא זכותא, כדין ההוא רוחא אחרא שלטא
(ואתקף) והאי רוחא אגניז ואתחשף, וכדין כל
עלמא קיימא בדינא ואתדן. וכלא קיימא
בהאי רוחא. וסימניך (דניאל ה) וארפכתייה דא
לדא נקשן.

הכא קיימן, כל אינון מלבושין דנשמטהון
דצדיקייא, דסלקין לאתחזאה קמי
מאריהון, ולקיימא קמיה. וכד נשמטא סלקא
ומטי להאי היכלא, פדין אזדמן חד ממנא,
דאתפקד על אינון לבושין, וצדקיא"ל שמיה.
דהא בזמנא דבר נש עביד פקודין דאורייתא
בהאי עלמא, פגוונא דאיהו אשתדל גרמיה,
הכי אתעביד ליה בהאי היכלא לעילא,
מלבושא לאתלבשא ביה, בההוא עלמא.

וכד נשמטא סלקא, ההוא ממנא נטיל ההוא
לבושא דילה, ואזיל עמה עד די מטא
לנהר דינור, די נשמטא אצטריכא לאתסחייא
ולאתלבנא תמן, ולזמנין דטבעא ההיא
נשמטא תמן ואתוקדא, ולא סלקא כלא יומא,
עד בצפרא, כד אתער רוחא דסטרא דדרום,
פדין קיימי כלהו ומתחדשן, ואמרי שירתא,
ומזמרן פגוונא דאינון מלאכין דאתעבר
שלטנהון ואתוקדן, וקיימן ומתחדשן
פמלקדמין, ואמרי שירתא, (ואזיל ליה) הכי נמי
אלין נשמתיין.

ואי זפאת האי נשמטא וסלקת. האי ממנא
צדקיא"ל, נטיל לה להאי נשמטא,
ואלביש לה בההוא לבושא, ואתקנת ביה,
וסלקא לקרבנא על ידא דמיכאל פהנא, לקיימא תדיר כל יומין קמי עתיק

מאירה. וסימנך - (משלי טז) באור
פני מלך חיים.

ובשגדון העולם בדין (באותה זכות),
אזי אותו הצד האחר הטמא
שולט ומתחזק, (ובשגדולם נדון באותה
הזכות, אז הרוח האחרת שולטת ומתחזקת)
והרוח הזו נגנזת ונחשכת, ואז כל
העולם עומד בדין ונדון. והכל
עומד ברוח הזו, וסימנך - (דניאל
ה) וארכבותיו נוקשות זו לזו.
כאן עומדים כל אותם מלבושים
של נשמות הצדיקים שעולות
להראות לפני רבונם ולעמד
לפניו. וכשנשמה עולה ומגיעה
להיכל הזה, אזי מזדמן ממנה
אחד שנפקד על אותם לבושים,
ושמו צדקיא"ל. שגרי בזמן
שאדם עושה את מצוות התורה
בעולם הזה - כמו שהוא משתדל
על עצמו, כך נעשה לו בהיכל
הזה למעלה מלבוש להתלבש
באותו העולם.

ובשנשמה עולה, אותו ממנה
נוטל אותו הלבוש שלה והולך
עמה עד שמגיעה לנהר דינור,
שנשמה צריכה לרחץ ולהתלבן
שם, ולפעמים שטובעת אותה
נשמה שם ונשרפת ולא עולה כל
היום, עד הבקר, כשמתעוררת
רוח של צד דרום, אז עומדות כלן
ומתחדשות ואומרות שירה,
ומזמרות כמו אותם מלאכים
שעבר שלטונם ונשרפים,
ועומדים ומתחדשים כמקדם
ואומרים שירה, (והולכים להם) כך גם
הנשמות הללו.

ואם זוכה הנשמה הזו ועולה,
הממנה הזה צדקיא"ל נוטל את
הנשמה הזו, ומלביש אותה
באותו לבוש, ונתתקנת בו, ועולה
לקרבן על ידי מיכאל הכהן לעמד
תמיד כל הימים לפני עתיק

כל יומין קמי עתיק